श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥

श्रीनिवासरामानुजमहादेशिकैः (मैसूर आण्डवन्) अनुगृहीता

॥ श्रीमहालक्ष्मीस्तुतिः ॥

This document has been prepared by*

Sunder Kidambi

with the blessings of

श्री रङ्गरामानुज महादेशिकन्

His Holiness *śrīmad āṇḍavan* of *śrīraṅgam*

*This was typeset using LaTeX and the **skt** font.

श्रीः

श्रीमते निगमान्तमहादेशिकाय नमः

॥ श्रीमहालक्ष्मीस्तुतिः ॥

श्रीमान् वेङ्कटनाथार्यः कवितार्किककेसरी।
वेदान्ताचार्यवर्यो मे सन्निधत्तां सदा हृदि॥
यत्कृपालेशमात्रेण सदोल्लसति सन्मतिः।
वेदान्तलक्ष्मणमुनिः सन्निधत्तां सदा हृदि॥

योगीन्द्रः प्राक्तनैः य स्सुचरितमतिभिः रक्षितोऽवाप्तसिद्धिः
श्रीरङ्गेह्यादिलक्ष्मी स्तदनुगकमलाः नामतो वार्थतो वा।
ख्याताः श्रीरङ्गनेत्रीं चतुरमतिरयं स्तौति सवार्थसिद्धयै
गोपालोऽनन्यपालो गुरुवरकृपयाऽभीष्टसिद्ध्या समिन्धाम्॥ १ ॥

श्रीभूनीळाभिः आत्मीय प्रियाभिस्सह मे हृदि।
श्रीमान् नारायणो नित्यं सन्निधत्तां दयानिधिः॥ २ ॥

लक्ष्मीं देवीं शरण्यां अशरणशरणां पूर्णचन्द्राननां तां
विद्युत्वर्णाभिरूपां मणिमयमकुटां फुल्लपद्मायताक्षीम्।
भूनीळाजुष्टनाथां जलनिधितनयां सुन्दराङ्गीं गुणाढ्यां
नित्यं ध्यायामि भक्त्या त्रिभुवनजननीं सर्वदां रङ्गलक्ष्मीम्॥ ३ ॥

लक्ष्मीं नारायणोरौ कृतसुखनिलयां स्वच्छचामीकराभां
कारुण्यापाङ्गनेत्रां मृगमदतिलकां श्लाघ्यपिताम्बराढ्याम्।
श्रेयोदात्रीं शरण्यां विधुनिभवदनां रत्नभूषोज्वलाङ्गीं
वन्दे तां मातरं तत्पदकमलयुगं सन्ततं चिन्तयामि॥ ४ ॥

विष्णोर्वामाङ्कभागे स्थिरतमनिलयां मातरं वैष्णवीं तां
हेमाम्भोजद्वयालङ्कृतकरयुगळां स्वेष्टदामादिलक्ष्मीम्।
अष्टैश्वर्यां शरण्यां अभयदरुचिराम्भोजहस्तद्वयाढ्यां
वन्देऽहं विश्वधात्रीं प्रणतसुखकरीं चिन्तयाम्यन्तरङ्गे॥ ५ ॥

भक्ताभीष्टप्रदात्रीं सकलजननुतां संश्रितत्राणदक्षां
श्रीमन्नारायणेष्टां विनतनुतिवशां कोटिसूर्यप्रकाशाम्।
दारिद्र्यध्वंसिनीं मां अमृतजलधिजां सर्वलक्ष्मीं दयार्द्रीं
आर्तत्राणैकसक्तां अनितरशरणो माधवीं सम्प्रणौमि॥ ६ ॥

लक्ष्मीं क्षीराब्धिजातां फणिपशयनगां स्तोतृसौभाग्यदात्रीं
ब्रह्मेशानेन्द्रशेषस्तुतपदकमलां पूर्णचन्द्राभिरामाम्।
अज्ञानध्वान्तहन्त्रीं सुविशदमतिदां योगिहृद्ध्यानमान्यां
देवीं ध्यायामि नम्यां अविरतमगतिः नौमि तां विश्वधात्रीम्॥ ७ ॥

माता त्वं बालिशोऽहं जडमतिरधमः स्तोत्रवश्या दयार्द्रा
सम्यक् स्तोतुं यते त्वां स्तुतिसरळधियं देहि मे प्रार्थयित्रे।
बालानां धीप्रदानादिषु च तव भरश्चेत्यभिज्ञैः श्रुता त्वं
दत्वा मे ज्ञानवृद्धिं स्तुतिकृतिविषये पाहि मां त्वां श्रितोऽस्मि॥ ८ ॥

नित्यं येते पदाम्भोरुहयुगनमनात् प्राप्नुवन्त्यष्टसिद्धिं
प्रोक्तस्तैस्त्वत्प्रभावस्त्विति च बुधजनैः त्वत्कृपां किं वदेयम्।
त्वत्पादध्यायिने त्वं सकृदपि मनसा सर्वसम्पत्समृद्धिम्
तस्मै दत्वाप्यतृप्ता मनसि सकरुणं खिद्यसे लक्ष्मि ! मातः !॥ ९ ॥

दुर्वारध्वान्तमूढे मयि यदि करुणा स्यात् तदा विश्वमातः !
कीर्तिस्ते भाति मान्या भुवि शशिसदृशी नेतरस्मिंस्तथाऽतः।
शोभा रात्रौ यथेन्दोः सकलहिततमा भाति तद्वत् दिने न
त्राहि त्वं मामतस्स्यात् यदि तव हृदि च ख्यातिलाभेषु चिन्ता॥ १० ॥

मातः ! मां त्वं न रक्षेः चरणशरणगं नास्ति मे मेऽद्य हानिः
त्वद्वाक्यं चाप्यसत्यं कलयसि वचनं सत्यसन्धस्य भर्तुः।
मा भूत् तस्यापि चोक्तिः सततमपि मृषा त्वं ततो मे प्रसीद
एतां ते स्तोत्ररत्नस्रजमपि विबुधश्लाघनीयां विधेहि॥ ११ ॥

किं नाद्राक्षीः कदाचित् पशुमृगविहगान् स्वस्ववत्सार्भकेषु
प्रीत्या वात्सल्ययुक्तानपिच भुवि जडान् नाऽशृणोस्त्वं च लक्ष्मि !।

त्वत्पादस्थे स्वबाले मयि च तव कृपा नास्ति चेत् आश्रितेषु
क्षुद्रे व्रात्ये कृतघ्ने मयि जगति जनिष्यत्यहो ! कुत्र वाऽम्ब !॥ १२ ॥

स्मारं स्मारं सदा त्वां अपि तव करुणां चेतसा दैन्यवाचा
क्रन्दन्तं पाह्यनाथं त्वयि शरणमितो मा कृथा मय्यवज्ञाम्।
मान्या नान्या गतिस्स्यात् अपि च मम कदा लक्ष्मि ! किं वा नु कुर्याम्
दृष्ट्वा स्मृत्वा च किंचित् त्वमनितरगतिं पश्य माऽपाङ्गदृष्ट्या॥ १३ ॥

अम्बाम्बेति स्ववत्सस्वन इति सुरभिः वत्सलाऽतीववेगात्
वत्सं चागत्य लीढ्याऽवति हि निजपयः पाययन्ती यथाऽऽस्ते।
श्रुत्वा तद्वन्ममार्तध्वनिमपि जननि ! त्वत्कृपाक्षीरपात्रं
मातस्त्वं पाययन्ती ह्यनितरशरणं पाहि मां प्रार्थयेति॥ १४ ॥

माता वात्सल्यपूर्णाऽखिलजननि ! यथा स्वाभिमानात् शिशोश्च
प्रीत्या वार्तां शृणोतीत्यपि जगति तथा प्रार्थनां मे शृणु त्वम्।
मत्प्रारब्धाघजाधिं ह्यनुभवितु महो ! तन्न शक्यं मयाऽतः
किञ्चिद्वात्सल्यतो मय्यपि तव तनये लक्ष्मि ! मां रक्ष मातः॥ १५ ॥

दृष्ट्वा मत्कर्मजाघं त्वं इह कथमसौ तारणीयः कृपायाः
पात्रं स्याच्चेति मत्वा मयि तव करुणां अम्ब ! मे नातनोषि।
कर्तृत्वं कस्य वा का सकलनियमने चाधिकर्त्रीति सम्यक्
दृष्ट्वाऽऽलोच्य प्रसादं त्वदनितरगतौ कर्तुमर्हस्यनाथे॥ १६ ॥

मित्रं दृष्ट्वा तमांसि स्वबिलमविकलं यान्त्यदृश्यानि हित्वा
तद्वन्मत्कर्मजाऽघान्यविरतमपि सुध्यायिनं मातरं त्वाम्।
मां चादृश्यानि यायुः मयि तवकरुणादिक्षणात् पूर्व मेव
तत् न ज्ञातं त्वया किं त्विति मयि करुणां प्रार्थये निक्षिपाम्ब॥ १७ ॥

हे मातः ! लक्ष्म्यनाथे मयि तव करुणा चेषदप्यद्य नो चेत्
कान्तस्ते मत्पिता हो ! सकृदपि मनसा न स्मरेदप्यतस्त्वाम्।
काङ्क्षा स्याच्चेत् दयायां जननि ! सपदि ते त्वत्प्रियस्यात्मजेऽपि
वत्से वात्सल्यपात्रे मयि च कुरु कृपां देवि ! वां आश्रितोऽस्मि॥ १८ ॥

मामीः वत्सेति कर्णामृतवचनसुधां पातुमिच्छामि तेऽम्ब !
चिन्ताशोकाग्निदग्धं मम हृदयतलं सिञ्च पीयूषवृष्ट्या।
हस्तेनैवाभयं देह्यपि तव चरणौ लक्ष्मि ! मूर्ध्न्यर्पयाम्ब !
क्षिप्रं याञ्छामिमां त्वत्सहजकरुणया साधु मातः ! कुरुष्व॥ १९ ॥

मातः ! त्वत्पादपद्मं शरणमुपगतस्योत्तमाङ्गस्थितां तां
दृष्ट्वा दुर्वर्णपङ्क्तिं विधिकरलिखितां मार्जयित्वा दयार्द्रा।
वात्सल्यात् त्वं सुवर्णं परिणमयसि तां त्वत्कृपां किं वदेयम्
दृष्ट्वा तत्कर्मजाघान्यपि सभयमहो ! तं पलायन्ति हित्वा॥ २० ॥

मातः ! त्वत्पादपद्मं रुचिरमपि कदा लक्ष्मि ! सेवेयमार्तं
भूमे ! कारुण्यदृष्ट्या प्रणतं अशरणं द्रक्ष्यसि ब्रूहि नीळे !।
प्रारब्धाघापहार्यं भवदुरुकरुणापाणिना त्रास्यसे मां
युष्मत्कारुण्यपात्रं ह्यनवरतमपि स्यामहं निर्विशङ्कम्॥ २१ ॥

हे वत्साऽपास्य शोकं त्वमखिलमपि च हे लक्ष्मि ! हे भार्गवि ! श्रीः
हे भूमे ! हेऽम्ब ! नीळे ! त्विति मनसि सदा मातरं सानुकम्पाम्।
भक्तया ध्यायस्व नित्यं व्यसनदनिखिलासह्यकर्मप्रवाहात्
सत्यं त्वं मोक्ष्यसे नः सततमपि दयां प्राप्नुयाः श्रीपतेश्च॥ २२ ॥

हे लक्ष्मीभूमिनीळाः ! मधुरिपुदयिताः ! मातरः ! सानुकम्पाः !
श्रीमन्नारायणस्याखिलभुवनपतेः अस्य पार्श्वद्वयेऽपि।
यूयं न स्यात यद्वाश्रितमपि च पिता पापिनां अग्रगण्यं
किं कुर्यां प्राप्नुयां कां गतिमपि शरणं स्यान्न युष्मान् विना यः॥ २३ ॥

माता त्वां मे पिता त्वं स्थिरसुखदगुरुः त्वं सखेवात्मबन्धुः
पुत्रस्तेऽहं च शिष्यः त्वदनितरगतिः रक्षणीयस्त्वयाऽतः।
कान्तस्ते त्वत्कटाक्षामृतलवलहरीमप्यहो ! वाञ्छतीशः
देवि ! त्वां प्रार्थये त्वच्चरणशरणगे किञ्चिदम्ब ! प्रसीद॥ २४ ॥

त्वय्यम्ब ! प्रार्थनीयं किमपि यदि मयाऽऽलोच्य संसूचयाऽम्ब !
त्वत्पादाब्जे प्रपत्तिं प्रसदनजननीं त्वां विनाऽन्यं न जाने !।

श्रुत्वाङ्ग स्तोत्रपङ्क्तिं श्रुतिशतमधुरां आसं आनन्दपूर्णः
    माभीः रक्षाम्यहं त्वां किमपि च न मयि प्रार्थनीयं त्वयान्यत्॥ २५॥

पद्मे ! दोषानभिज्ञे ! कृपणं अशरणं पुत्रवात्सल्यतोऽस्मिन्
    दारिद्र्यध्वंसिनि ! त्वच्चरणं उपगतं पापिनं निस्सहायं।
अंहो दूरं महान्तं सुचरितमहितं सद्गुरूदीरितज्ञं
    सर्वोपादेयमार्गाचरणगुणनिधिं कुर्विमं पाहि मातः॥ २६॥

त्वत्कारुण्यैकरक्ष्यः त्वयि निहितभरः त्वत्प्रियाऽनन्यवीक्ष्यः
    त्वत्पादाम्भोजयुग्मे स्थिरनिहितमतिः पूर्णविश्वासशाली।
अत्यन्ताकिञ्चनोऽहं निरवधिकरुणे ! लक्ष्मि ! मातः ! शरण्ये !
    सर्वैश्वर्याकरे ! त्वां शरणमुपगतो निर्भयो निर्भरोऽस्मि॥ २७॥

मातः ! त्वत्पादपद्मं शरणं उपगतं त्वद्दयाचातकं मां
    त्वत्कारुण्यैकपात्रं त्वदनितरशरणं त्वत्कृपापाङ्गदृष्ट्या।
त्वत्कान्तेनैव सार्धं प्रियतमवचसा मत्कृते लक्ष्मि ! दृष्टा
    मा भीर्वत्स ! प्रवर्षाम्ययि ! मम करुणां इत्युदीर्य प्रसीद॥ २८॥

विज्ञानसम्पत्सुखदे ! प्रसीद
    विचित्रवाक्भूतिकृत् अब्धिकन्ये !।
हे श्रीः ! सदा मे शरणागतस्य
    देह्याश्रयं त्वत्पदपद्मसद्मनि॥ २९॥

स्तोत्रेणानेन मे श्रीः त्वदनितरधिया मत्कृतेनाम्ब ! न स्यात्
    बाले प्रीतिर्विचित्रा प्रियजनकवचो नैव जाने त्वदिष्टम्।
पादाब्जे ते प्रपद्ये सपदि यदि दयाऽतोऽपि न स्यात्तदाहं
    प्राणत्यागो वरस्त्वत्पदकमलकृते सत्यमेतत् प्रसीद॥ ३०॥

वन्दे विश्वप्रियां त्वां प्रपदनसुलभां मातरं विष्णुकान्ते !
    ध्यायामि त्वद्गुणौघान् सुरमुनिविनुतान् कीर्तयाम्यन्वहं तान्।
मात्याक्षीर्मां तवार्तं चरणशरणगं सौम्यकारुण्यमूर्ते
    याचे मत्प्रार्थनां हे भगवति ! भवतीं साधु मातः ! कुरुष्व॥ ३१॥

सम्प्रार्थयेऽद्य विधिवेदफणीन्द्रमुख्यैः
    स्तोतुं न शक्यमपि ते महिमान मीषत्।
वाग्देवते ! जडधिये त्वदभिष्टवार्हां
    वाचं प्रदेहि यदि मे मयि ते दया स्यात्॥ ३२ ॥

त्वत्स्तोत्रझङ्कारसुशब्दजालैः
    त्वत्पादपद्मस्थमधूनि पातुम्।
लोलायमानं चरणारविन्दे
    हे लक्ष्मि ! पश्याम्ब ! हि दासभृङ्गम्॥ ३३ ॥

त्वामेव संस्तुत्य तवाङ्घ्रिपद्मे
    पद्मे ! स्पृहालोः श्रितकामधेनो !।
हे लक्ष्मि ! नित्यं श्रुतिमौळिवेद्ये
    मान्यैकलभ्यां दिश मेऽम्ब ! भक्तिम्॥ ३४ ॥

नित्यं रमे ! ते चरणारविन्दे
    विन्देऽन्यां भक्तिं उदारभावे।
विष्णुप्रिये ! सर्वसहिष्णुशीले !
    मत्पापं अत्यल्पं अपास्य पाहि॥ ३५ ॥

पवनात्मजसेविताङ्घ्रिपद्मां
    अपराधिक्षणदाचराङ्गनाम्यः।
दययाऽभयदां प्रणौमि लक्ष्मीं
    दयितां दाशरथेः दयैकमूर्तिम् ॥ ३६ ॥

दिनकरकुलदीपां जानकीं रामकान्तां
    दशरथनृपसन्तोषप्रदां सौम्यलक्ष्मीम्।
ऋणजलधिगतानां पोतपात्रीं नमामि
    प्रणतदुरितहन्त्रीं रौद्रदारिद्र्यहन्त्रीम्॥ ३७ ॥

प्रदिशतु मम सीता सा दया रामभक्तिं
    वितरतु निजभक्तिं त्वत्पदाम्भोजयुग्मे।

प्रदिशतु जयलक्ष्मीः श्रीमदाचार्यभक्तिं
    प्रदिशतु सततं मे सर्वसम्पत्समृद्धिम्॥ ३८ ॥

कुशलवसुतमातः ! लक्ष्मि ! दासस्य मातः !
    सकलभुवनमातः ! वाञ्छितार्थप्रदात्रि !।
कुवलयदलनेत्रि ! क्रूरदारिद्र्यहन्त्रि !
    प्रगुणजनकपुत्रि ! त्राहि मां श्रीप्रदात्रि !॥ ३९ ॥

वाणीशगौरीशशचीशमुख्यैः
    समर्चिते ! दिव्यसुगन्धपुष्पैः।
हे लक्ष्मि ! नित्यं सरसीरुहाक्षि !
    त्वत्पादपद्मे मम देहि भक्तिम्॥ ४० ॥

त्वत्पाददासाश्रितदासदास
    दासाश्रितानां पदपद्मरेणोः।
गोपालबालस्य च ते पदाब्जे
    हे लक्ष्मि ! पूर्णां दिशमेऽतिरक्तिम्॥ ४१ ॥

वैकुण्ठदिव्यवसुधादिसमस्तपुण्य-
    क्षेत्रेषु भोगिशयने श्रुतिमौळिवेद्याम्।
नारायणेन सहितां स्मितसुन्दरास्यां
    लक्ष्मीं अनन्यशरणः शरणं प्रपद्ये॥ ४२ ॥

श्रीरङ्गनाथदयितां विधिशङ्करेन्द्रैः
    नित्यं स्तुतां मुनिवरैः विनुताङ्घ्रिपद्माम्।
आदित्यबिम्बनिलयां सनकादिसेव्यां
    लक्ष्मीं अनन्यशरणः शरणं प्रपद्ये॥ ४३ ॥

श्रीवेङ्कटेशदयितां श्रियं अम्बुजाक्षीं
    वात्सल्यपूर्णहृदयां शरणागतेषु।
योगीन्द्रलक्ष्मणशिरोधृतपादपद्मां
    पद्मावतीं अशरणः शरणं प्रपद्ये॥ ४४ ॥

श्रीशार्ङ्गपाणिविपुलोरसि नित्यवासां
  स्वाधीनकान्तहृदयां प्रणतार्तिहन्त्रीम्।
दारिद्र्यविद्रुतमनोव्यसनार्तिहन्त्रीं
  मां कोमळां अशरणः शरणं प्रपद्ये॥ ४५ ॥

नारायणस्य दयितां यदुशैललक्ष्मीं
  संसेवितां च विनुतां यतिराजमुख्यैः।
भक्तानुरूपफलदां अभयप्रदात्रीं
  लक्ष्मीं अनन्यशरणः शरणं प्रपद्ये॥ ४६ ॥

हस्त्यद्रिनाथदयितां महतीं च देवीं
  श्रुत्यन्तलक्ष्मणगुरूत्तमनित्यनुत्याम्।
वेदान्तसूरिसुवचोऽनुगुणार्थदात्रीं
  लक्ष्मीं अनन्यशरणः शरणं प्रपद्ये॥ ४७ ॥

श्रीसोसलेपुररमानिधिवेणुगोप-
  देवालयस्थभगवद्दयितां प्रसन्नाम्।
वेदान्तलक्ष्मणगुरूत्तमसेवितां तां
  पद्मावतीं अशरणः शरणं प्रपद्ये॥ ४८ ॥

श्रीरङ्गदिव्यनगरे श्रितनित्यवासां
  श्रीरङ्गनाथदयितां मम मातरं ताम्।
श्रीश्रीनिवासगुरुपङ्क्तिनताङ्घ्रिपद्मां
  लक्ष्मीं अनन्यशरणः शरणं प्रपद्ये॥ ४९ ॥

रत्नोपलादिखचिते मणिमण्डपे श्री-
  सिंहासने च सुमनोभिरलङ्कृते ताम्।
श्रीरङ्गनाथसहितां श्रितकल्पवल्लीं
  लक्ष्मीं अनन्यशरणः शरणं प्रपद्ये॥ ५० ॥

श्रीरामचन्द्रदयितां सदयां अयोध्या-
  पुर्यां च राघवसतीं जनकात्मजां ताम्।

वातात्मजाभिविनुतां प्रणतार्तिहन्त्रीं
    लक्ष्मीं अनन्यशरणः शरणं प्रपद्ये॥ ५१ ॥

पूर्णेन्दुबिम्बवदनां कमलायताक्षीं
    श्रीजानकीं रघुपतेः प्रियवल्लभां ताम्।
भक्त्या विभीषणकरार्चितपादपद्मां
    लक्ष्मीं अनन्यशरणः शरणं प्रपद्ये॥ ५२ ॥

गोपालभक्तियुतसूक्तिनुतां प्रसन्नां
    श्रीरुक्मिणीं सकरुणां श्रितसत्यभामाम्।
संसेविताश्रितनुताङ्घ्रिसरोजदेवीं
    पद्मालयां अशरणः शरणं प्रपद्ये॥ ५३ ॥

श्रीरङ्गनाथदयितां श्रितकल्पवल्लीम्
    श्री श्रीनिवास रमणीं करुणामयीं ताम्।
हस्त्यद्रिनाथदयितां श्रितकामधेनुं
    नारायणप्रियतमां शरणं प्रपद्ये॥ ५४ ॥

मातः ! कृपाजलनिधे ! शरणागते त्वं
    लक्ष्म्याश्रिते मयि सदा श्रितकामदोग्ध्री।
किञ्चित् कटाक्षलहरीं अवतारयेति
    त्वां प्रार्थयेऽहमधुना दयया प्रसीद॥ ५५ ॥

मातः ! सुधाब्धितनये ! कमले ! दयाब्धे !
    त्वत्पादपद्मयुगळे शरणागतेऽस्मिन्।
देवि ! प्रसीद दयया शरणैकनिष्ठं
    कारुण्यदृष्टिसुधया ह्यभिषिञ्च मे ! माम्॥ ५६ ॥

प्रपद्ये रङ्गनेत्रीं तां रङ्गेशोरोविहारिणीम्।
शरणं सानुकम्प्यां मां शरणागतरक्षिणीम्॥ ५७ ॥

श्रीरङ्गेशरमे ! वृषाद्रिपरमे ! नागाचलाधीशमे !
    यद्बद्रीशरमे ! वनाचलरमे ! श्वेताचलाधीशमे !।

हे श्रीः ! शार्ङ्गधरेशकोमलरमे ! क्षीराब्धिनाथादिमे !
सर्वा एव रमाः ! कुरुध्वमिह मां स्वस्वैकसेवाकृते॥ ५८ ॥

ऐश्वर्यं ह्यदिशो यथा मघवते मातः ! समस्तार्थदे
मान्यस्स्यात् विबुधैः अयं त्विति सदामोदप्रदो हे रमे !।
सन्मान्योऽस्त्विह सर्वदैकशरणः सद्योगिराडीक्षितः
इत्यालोक्य हि मे ! प्रदेहि परमैकान्तिश्रियं मे प्रियाम्॥ ५९ ॥

लोकैकेशप्रियां तां निजगुणमहितां श्रीनिवासातिहृद्यां
कारुण्यैकस्वभावां श्रितजनसुलभां तत्तदिष्टार्थदात्रीम्।
दीनानाथैकरक्षाकरणमतिमतीं प्रार्थनाकल्पवल्लीं
श्रेयोदात्रीं विधात्रीं त्रिकरणशुचितो मातरं स्तौमि भक्त्या॥ ६० ॥

हे श्रीनिवासप्रियवल्लभे ! श्रीः !
गोपालबालं शरणागतं त्वाम्।
मां मात्यजेः पश्य मयि प्रसन्ना
त्वदिष्टमेवास्ति मामपि हृद्यम्॥ ६१ ॥

चापभ्रूलसिते ! चतुर्भुजयुते ! सौभाग्यदे ! पद्मजे !
चारूक्त्या प्रविनोदितात्मरमणे ! चार्वानने ! माधवि !।
चार्वङ्गि ! कमले ! दयार्द्रहृदये ! चारूदरे ! त्वामहं
त्वत्कारुण्यसुधेप्सया सुविशदं नौमि प्रसीदाम्ब ! मे॥ ६२ ॥

मातः ! त्वां ज्ञानिनुत्यां मतिलवरहितः स्तोतुमैच्छं विमूढः
ध्यातुं च त्वद्गुणौघान् त्वदितरविषयाक्रान्तचित्तोऽभवं प्राक्।
द्रष्टुं वक्त्राम्बुजं तेऽन्यविषयनयनोऽभक्त आसं प्रणन्तुं
अद्य त्वत्पादपद्मं त्विह मदभिमतं कारितं साधु मातः !॥ ६३ ॥

मातः ! श्रीः श्रीनिवासप्रणयिनि ! पितरं दर्शयस्याश्रितानां
श्रुत्वा चार्तध्वनिं त्वं शमयसि मयि तत्कोपं आर्ते हरेश्च।
वात्सल्यं मय्यनाथे जनयसि दयया लक्ष्मि ! देव्यम्ब ! चाहं
त्वत्कारुण्यं वदेयं किमिति हि पतिते त्वां सदा चिन्तयामि॥ ६४ ॥

माता त्वं मे पिता त्वं त्वशरणशरणे ! पुत्रवात्सल्य पूर्णे !
पुत्रानिष्ठासहिष्णो ! त्वदनितरगतिं श्रीनिवासानुकम्पे !
वत्सं ते देवि ! मातः ! त्वदनितरधियं त्वत्कृपाचातकं मे
दारिद्र्यध्वंसिनि ! त्वच्चरणशरणगं पाहि गोपालबालम्॥ ६५ ॥

कल्याणोल्लाससीमा कृतिषु निवसतात् आदिलक्ष्मीः प्रसन्ना
धन्यानां धान्यलक्ष्मीः अनुकल मनुकुलाऽऽहितोदारशीला।
कार्याणां सात्विकानां सकलशुभकरी धैर्यलक्ष्मीः समास्ताम्
धर्मोद्धर्त्री धरित्र्यां बहुधनमहिता हस्तिलक्ष्मीः समिन्धाम्॥ ६६ ॥

दद्यात् सन्तानलक्ष्मीः सकलकुलहितां सत्सुसन्तानलक्ष्मीं
धात्रीलक्ष्मीः विजेत्री वितरतु विजयं सर्वदा सर्वदात्री।
विद्यालक्ष्मीः प्रसन्ना विलसतु मतिमत्यत्युदारस्वभावा
लक्ष्मीः शश्वत् धनाढ्या दिशतु बहुधनं सर्वलोकप्रधानम्॥ ६७ ॥

दद्यात् कीर्तिं प्रसन्ना परमसुकृतिनां भूतयेऽभूतपूर्वा
देवी पद्मावतीयं श्रितजनमहितार्थप्रदात्रीति सत्यम्।
अत्रत्यासक्तिभूम्ना विलसति विजया सर्वदास्ते प्रबुद्धाः
यूयं भूयास्त संरक्षणविधिनिरताः त्रायतेमां शमास्ताम्॥ ६८ ॥

लक्ष्मीवीक्षाप्रतीक्षानुगुणसफलिता पद्मिनी सुप्रतिष्ठा
श्रीमद्वेदान्तरामानुजगुरुकृपया श्रीनिवासालये हि।
मा अष्टापीष्टदात्र्योऽप्यनुसृतकृतयः स्वानुरूपानुरूपाः
अष्टार्थेष्विष्टदात्री विलसति महिता श्रीनिवासोत्सवश्रीः॥ ६९ ॥

देवश्रीः शुभदर्शिनी हितकरी सर्वेष्टदा माधवी
वेदश्रीः श्रुतिमार्गिणी सुविमला सर्वोत्तरा शाश्वती।
ब्रह्मश्रीः द्रुहिणप्रसूः सुचरिता सर्वाकृतिर्भार्गवी
पुण्यश्रीः हृदयङ्गमा शुभकरी विश्वम्भरा पातु नः॥ ७० ॥

सप्तत्यां सारवत्यां विनिहितमतयः सन्तु संसारसाराः
सुप्ता नु स्युः सुगुप्ताः स्वहितपरहितासक्तिभूम्ना लसन्ति।

लक्ष्मीरेषा स्वभूम्ना विविधसुफलदा भक्तसर्वेष्टदात्री
तां एतां कीर्तयन्तः सुकृतिन इह संशोभमाना जयन्ति॥ ७१ ॥

सर्वाद्या कलिनाशिनी प्रविमला भोगप्रिया सर्वदा
विश्वश्रीः परभक्तिदा कलरवा प्रोत्तारणी शान्तिदा।
सत्कीर्तिः समदर्शिनी दृढमतिः रत्नावळी रुक्मिणी
पद्माक्षी विभवप्रदा सुरसिका नारायणी पातु नः॥ ७२ ॥

सर्वज्ञा गरुडासना भगवती यज्ञाशिनी पाविनी
गायत्री गुणभूषणा सुगहना मेधाविनी भार्गवी।
दिव्याङ्गा सुफलप्रदा सुमधुरा पद्मासिनी हर्षिणी
राजश्रीः शुभदेवता सुवदना चारुस्मिता पातु नः॥ ७३ ॥

योगक्षेमवहा त्रिलोकजननी ब्रह्मस्तुता सुस्थिरा
कूटस्था कुलनन्दिनी द्युतिमती धीरा मनीषाकृतिः।
सर्वज्ञा कृतलक्षणा प्रथमजा माता वरिष्ठाऽनघा
भद्राङ्गी सुगुणोत्तरा विजयदा शोभानना पातुनः॥ ७४ ॥

भक्तानां कल्पवल्लीं श्रितजनसुरभिं भक्तचिन्तामणिं तां
भक्तत्राणोत्कटेच्छां नवनिधिजलधिं भक्तहृद्ध्यानगम्याम्।
देवि ! त्वां प्रार्थयेऽद्य प्रपदनसुलभां त्वत्कृपापाङ्गदृष्ट्या
भक्तार्तिध्वंसिनि ! त्वच्चरणशरणगं पश्य मां किञ्चिदम्ब॥ ७५ ॥

सौम्या वेदमयी क्षमा गुणमयी दारिद्र्यविध्वंसिनी
सुप्रीता वरदा रमा सुनयना विष्णुप्रिया पद्मिनी।
धर्मोद्धारकृतादरा सुहृदया दीनाश्रया मेदिनी
गम्भीरा कमलेक्षणा श्रुतिमयी धर्मोदयापातु नः॥ ७६ ॥

पूर्णानन्दमयी यशस्सुखकरी तापत्रयोन्मूलिनी
पद्मायोगकरी मुकुन्ददयिता विश्वप्रिया क्षेमदा।
सर्वारिष्टनिवारिणी सुफलदा सर्वेश्वरी सर्वदा
श्रीरित्यन्वहं आदरात् पठति योऽपायात् स संरक्ष्यते॥ ७७ ॥

देवीं विश्वप्रियां तां श्रुतिहितमहितां स्वर्णवर्णां शुभाङ्गीं
वन्दे पद्मासिनीं स्वानतजनसततानुग्रहात्तैकतानाम्।
यद्वक्षोवासतो या समधिकरसिका तं प्रियालुं दयालुं
तेने भक्तावने मां त्रिभुवनजननीं सर्वदा सर्वदात्रीम्॥ ७८॥

संसाराम्बुधितारिणीं जयकरीं संसिद्धिदां मुक्तिदां
शास्त्रोक्ताचरणप्रियां शुभकरीं सौभाग्यदां सन्नुताम्।
लक्ष्मीं इन्दुमुखीं श्रयेऽतिसुखदां कारुण्यपूर्णाकृतिं
पूर्णां अद्भुतसद्गुणैः शुभकरीं पद्मावतीं संश्रये॥ ७९॥

वंशं वाद्यं जगत्यां जडमपि मधुरं वादयन्तश्च दृष्टाः
इत्येवं वासुदेवो मुखरयति यदि स्यात् तदत्यद्भुतं किम्।
मूकीभूतान् अयत्नात् कवयति भवतीत्येतदत्यभुतं हि
मादृक्षा एव दृष्टान्तत इह बहुशः कीदृशी ते दयाऽस्मिन्॥ ८०॥

श्रीशैलाधीशकान्ते ! भगवति ! भवतीदिव्यनामानुषङ्गात्
मादृक्षाणां असारं कवनं अतिरसं विद्वदास्वादनीयम्।
कर्पूराद्यैः सुगन्धैः सहजपरिमलैः गन्ध शून्येपि चूर्णे
सौगन्ध्यं सर्वसेव्यं प्रभवति हि यथा देवि ! सन्मानितः स्याम्॥ ८१॥

देयं मह्यं दयाळो ! स्वयं अभयं इहाऽगर्ह्यकृत्याय पद्मे !
नाहं कुप्यामि कस्मैचिदपि जगति मे नैव पापी न तापी।
पीत्वा पीयूषं अब्जासिनि ! जननि ! भवत्पादपद्मद्वयस्य
श्रीमन्नारायणाङ्घ्र्यम्बुजयुगगममुं पालय त्वां प्रपद्ये॥ ८२॥

लोकाम्बैका जगति भजतां शं तनोतीह यावत्
सम्भूयान्यैः दिविजशतकैः तत् विधातुं न शक्यम्।
राकाचन्द्रोद्विदळिततमः किं नु शक्यं ह्यसंख्यैः
नक्षत्रैर्वा भवति सुकरं तत् तमोनाशनं मे !॥ ८३॥

प्राज्यं साम्राज्यमेव प्रदिशति भवती पुजिताप्येकवारं
त्वत्तोऽन्यैः देवि देवैः असकृतभिनुतैः अप्यशक्यं प्रदातुम्।

दृष्टः श्रीरामसेतुः वितरति सकृदेवेष्टसिद्धिं प्रजाभ्यः
    दृष्टैः नैवार्थलाभः सततमपि नदीसेतुभिश्चाप्यसङ्ख्यैः॥ ८४ ॥

मातः ! सत्स्वपि मन्तुषु श्रितजने कारुण्यतो रक्षसि
    स्वीयेषु ईषदघाय रोषकलुषाः त्वत्तोऽपरे स्यू रमे।
छेत्तुस्तापहरो ददाति दयया वृक्षोऽपि छायां निजां
    स्पर्शादेव सरीसृपाः अतिरुषा घ्नन्त्येव संरक्षिणम्॥ ८५ ॥

आयासो हि महान् फलं त्वतिलघु स्यादन्यदेवार्थिनां
    सोऽत्यल्पोऽपि भवेत् फलं त्वतिमहत् त्वां देवि ! संसेविनाम्।
क्षोदीयः फलमेति याति लवणव्यापार्यहोऽतिश्रमात्
    यत्नोऽल्पोऽपि अमितं फलं हिततमं कर्पूरवाणिज्यवान्॥ ८६ ॥

गङ्गाधर्तुर्धनुस्तत् त्वरितं अनितराऽभञ्जनीयं बभञ्ज
    कान्तस्ते देवि ! काले रघुकुलसुयशः पातुं अब्धिं बबन्ध।
संशिश्ये यत्र देवः तमथ जलनिधिं यो यदर्थं ममन्थ
    तत्तादृक्देवदेवि ! स्वयमिह भवती रक्षतात् त्वत्प्रजां माम्॥ ८७ ॥

देयेयं राघवायेत्यनवगतभयो योऽग्रजायाऽऽग्रहेणै-
    वोक्ता तत्पीडितोऽभूत् अनुपदं अभयं दत्तं अस्येति मातः !।
प्राज्यं राज्यं च लेभे भवति भगवताऽरंभवद्वल्लभेन
    दुःखं यत् स्यात् त्वदर्थं लघुतरमपि तत् भूयसे श्रेयसे नः॥ ८८ ॥

हे श्रीः ! पद्माधिवासिन्युरुतरकरुणे ! देवि ! विश्वप्रिये नः
    बद्धाञ्जल्येकतुष्टा नतनुतजनताभीष्टदाऽथो मुकुन्दम्।
नित्यानन्दैकपूर्णं पदमपि ददतीं त्वां विना फल्गुनीह
    माभूत् सैषोत्तरा वाक् अनितररसिका जात्वपीत्येव याचे॥ ८९ ॥

लोके केचित् सुरेशं जलनिधितनये ! यागिनस्तोषयन्ति
    अन्ये भीवारणार्थं नरहरिवपुषं योगिनोऽर्चन्ति देवम्।
अन्ये दुग्धाब्धिकन्ये ! स्मरहरभजनं तन्वते सर्वदापि
    पद्मे ! त्वामेव नानाविधभजनमुखैः संस्तुमः सर्वदां मे !॥ ९० ॥

धन्ये मन्येऽब्धिकन्ये ! श्रुतिरपि भवतीं प्राभवत् न प्रणोतुं
मान्यां सामान्य एषः तव गुणविभवं शक्नुयात् किं तथापि।
फल्गुन्युत्तर्क्षजातोऽस्त्ययमिति कृपया फल्गुनीतां अपोह्य
सारां वर्णोत्तरां तां अमरवरगिरं मेऽददाः तत् प्रणौमि॥ ११ ॥

देवः स्वस्वावतरे प्रकृतिनियमं आदर्शयन्नप्यमोघं
क्वाचित्कोल्लङ्घनं चाचरदपि भगवान् इङ्गितज्ञो हि मातः !।
पद्मे ! त्वं क्वापि नैवं जलधिविमथने यद्वदेवाऽथ तद्वत्
भूत्पत्तावप्यभूस्त्वं प्रकृतिनियततां प्राव चित्रं चरित्रम्॥ १२ ॥

अग्नौ शैत्यानुमानं जगति न विदितं बाधितं चेति नीतिः
प्रख्यातैषाम्ब ! लोके सकलजनमनोवेदिता तार्किकी च।
श्रीशैलाधीशलोले ! भगवति ! कमले ! मातरिश्वात्मजस्य
मातः ! वालानलं त्वं सुललितं अकरोः शीतलं भूतलेऽत्र॥ १३ ॥

सुधापयोधिसम्भवे ! मुधा वदान्यतान्यतः
न दानवारिदार्वपि प्रयाति ते वदान्यताम्।
रमे त्वमेव मे हिता ह्यमेयसम्पदाश्रया
रमासमारमा सदा दयामयोदयाऽसमा॥ १४ ॥

वन्दे कुण्डलशोभिकर्णयुगळीं सौम्यप्रवाळाधरां
पद्मां रत्नविभूषणोज्वलमहावक्षस्स्थलालङ्कृताम्।
तां बाहूल्लसितां गदां शुभकरीं जाम्बूनदोद्भासिनीम्
हस्तात्युज्वलदङ्गुळीयकरुचिं पद्मावतीं मातरम्॥ १५ ॥

सर्वज्ञा समदर्शिनी भगवती प्रोत्तारिणी हर्षिणी
विश्वश्रीः कलिनाशिनी सुरसिका मेधाविनी रुक्मिणी।
पद्माक्षी विभवप्रदा सुमधुरा शोभानना पाविनी
योगक्षेमवहा रमा सुचरिता पद्मावती पातु नः॥ १६ ॥

सुप्रीता वरदा दयैकहृदया धर्मोदयामोदिनी
पूर्णानन्दकरी मुकुन्ददयिता दीनाश्रया सौख्यदा।

सत्वैकप्रियकारिणी सुफलदा सर्वेश्वरी वत्सला
    सर्वारिष्टनिवारिणी हितकरी लक्ष्मीः सदा पातु नः॥ ९७ ॥

श्रीरङ्गाधीशलक्ष्मीं वृषगिरिशिखरश्रीशपद्मावतीं तां
    विष्णोर्वक्षस्स्थलस्थां श्रितजनहृदयानन्दसंवर्धयित्रीम्।
हस्त्यद्रीशानलक्ष्मीं श्रितजनदयनीयस्वभावां उदाराम्
    लक्ष्मीं यद्वद्रिनेतुः विनतशुभकरीं प्राणुमः पान्तु सर्वाः॥ ९८ ॥

महालक्ष्मीं याचे सकलभुवनैकान्तजननीं
    दधानां हस्तान्तर्नवनिधिनिभाः का अपि कलाः।
प्रयुक्ता आत्मार्थाः प्रहसितमुखाः दानसुमुखाः
    गुरौ पूर्णां भक्तिं मुहुरभयदां देहि सुलभाम्॥ ९९ ॥

श्रीमद्वेदान्तरामानुजगुरुकरुणापालितो बालतोऽतः
    श्रीमच्छ्रीवासयोगिप्रवरपदकृपैकात्तधीसम्पदाढ्यः।
श्रीमच्छ्रीरङ्गयोगीक्षणमहिमा दर्शितान्त्याश्रमश्रीः
    गोपालः श्रुतिमौळिक्ष्मणगुरूदाराश्रयोऽस्तौत् रमाम्॥ १०० ॥

शतकं उदधिजायाः प्राज्ञगोपालगीतं
    जयतु सकलसङ्घे सत्फलावाप्तयेऽत्र।
गुरुवरपदपद्मास्वादलोलावगीतं
    पठत सुजनहृद्यं सत्फलावाप्तये स्यात्॥ १०१ ॥

एषः श्रीवासदेवालय इह सुचिरं वर्धतां सर्वरीत्या
    इत्याशास्तिं गुरूणां सकलहितकरी स्मारये मोदमानः।
एवं सर्वत्र देवोत्सवकृतिरनघा प्रैधतां सर्वरीत्या
    सौहार्दं भक्तवृन्दे विलसतु नितरां सर्वलोक स्सुखी स्तात्॥ १०२ ॥

कावेरीतीरलोलः सरसिजतनयावल्लभः श्रीनिवासः
    तद्वासः सोसलेपुरि अतिशयमहिमा कृष्णराजाग्रहारे।
गोपालो वेणुलोलः स उभयदयितः साधयत्यात्मवाञ्छाम्
    इत्युद्धुष्यत्यमोघो निखिलसुमनसां दुन्दुभिर्वत्सरोऽयम्॥ १०३ ॥

सर्वत्र सुहृदस्सन्तु नश्यन्तु द्विषदः सदा।
पद्माश्रीशमहासद्मसेवकाः सन्तु निर्भयाः॥ १०४॥

॥ इति श्रीमहालक्ष्मीस्तुतिः समाप्ता ॥

कवितार्किकसिंहाय कल्याणगुणशालिने।
श्रीमते वेङ्कटेशाय वेदान्तगुरवे नमः॥